

1 תקנות מחלות בעלי-חיים (מחלת הניוקסל), התש"ל-1970

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 18 ו-20 לפקודת מחלות בעלי-חיים, 1945, אני מתקין תקנות אלה:

1. הגדרות

(תיקונים: התשנ"ב, התש"ס, התשס"ד)

בתקנות אלה -

"גופה" - גופה של עוף שנשחט, לרבות חלק ממנה;
"חומר חיטוי מאושר" - תמיסה בריכוז שאינו פחות מ-2% של נתר מאכל (סודה קאוסטיק) או בריכוז שאינו פחות מ-5% של פנול או של חומר אחר שפעולתו דומה;
"מחלה" - מחלת הניוקסל בעופות;
"מפקח" - אדם שמנהל השירותים הוטרינריים מינהו להיות מפקח על מחלות עופות;
"מקום" - לרבות מבנה, מיתקן, ציוד, לול או כלוב;
"משק עופות" - מקום המשמש לגידול עופות לרבות לולים ומבני עזר;
"נגוע" - נגוע במחלה, לרבות חשוד כנגוע במחלה;
"עוף" - עוף מהעופות המפורטים בתוספת הראשונה לפקודה;
"פגר" - גופה של עוף שמת, לרבות חלק ממנה;
"רופא וטרינר" - רופא וטרינר ממשלתי למחלות עופות.
"רשות מקומית" - עיריה, מועצה מקומית, מועצה כפרית, כפר, יישוב, מאהל, מושבה, מושב עובדים, מושב שיתופי, קיבוץ, קבוצה וכל תחום מיושב אחר.

א1. חובת חיסון

(תיקון התשנ"ב)

(א) בעל עוף חייב לדאוג כי עופותיו יחוסנו נגד מחלת הניוקסל, בהתאם להוראות הרופא הוטרינר.
(ב) לא יכניס אדם עוף למשק עופות ולא יחזיק בו שם אלא אם כן קיבל מהרופא הוטרינר הוראות חיסון, בכתב, נגד מחלת הניוקסל.

ב1. חובת רישום

(תיקון התשנ"ב)

(א) מחסן ירשום את פרטי החיסון, לרבות תאריך בקיעה של העוף, מספר העופות שחוסנו, מספר אצווה, תאריך ביצוע החיסון, שיטת החיסון, את שמו ומספר תעודת הזהות שלו ויחתום לצד הרישום.
(ב) בעל עוף ישמור את הרישום ברשותו.

ג1. בדיקות

(תיקון התש"ס)

רופא וטרינר יבצע בכל שנה בדיקות בעופות לקביעת רמת הנוגדנים למחלה בעופות.

ד1. אגרה שנתית

(תיקון התש"ס)

(א) בעד הבדיקות האמורות בתקנה 1ג ישלם בעל העופות, ואם היו העופות אפרוחים - בעל המדגרה, סמוך לפני הבדיקה הראשונה בכל שנה אגרה שנתית.

(ב) האגרה שישלם בעל מדגרה או בעל עופות, לפי הענין, תהא כמפורט בתוספת השניה לפי מספר האפרוחים שייצר או העופות שגידל - לפי סוגם - בשנה הקודמת לבדיקה.

2. חובת הודעה על מחלה

כל אדם היודע על גופה או פגר נגועים יודיע על כך מיד לרופא וטרינר.

3. העברת עופות נגועים

לא יעביר אדם עוף, גופה או פגר נגועים ממקום בו הם נמצאים, ולא יגרום, לא ירשה ולא יסייע להעברתם, אלא על פי היתר בכתב מאת רופא וטרינר ובהתאם להוראותיו.

4. הוראות רופא וטרינר או מפקח

רופא וטרינר או מפקח רשאים להורות על חיסון, בידוד, העברה, שחיטה, השמדה או קבורה של עוף, גופה או פגר, על ניקוי וחיטוי של מקום, על השמדת מספוא, זבל ורפד, ועל כל פעולה אחרת הדרושה לדעת הרופא הוטרינר או המפקח למלחמה במחלה, בדרך ובאופן שיוור.

5. הודעה על מקום נגוע

(א) רופא וטרינר ימסור הודעה בטופס א' שבתוספת לבעל או למחזיק של מקום שהוכרז כנגוע מחמת שיש בו, או שהיו בו תוך חודש ימים קודם לתאריך ההודעה, עופות, גופות או פגרים שלפי דעתו היו נגועים.

(ב) נמסרה הודעה כאמור בתקנת-משנה (א) יחולו על המקום הוראות אלה:

(1) כל עוף המצוי במקום בתאריך מסירת ההודעה יבודד, יישחט או יושמד, הכל לפי הוראות הרופא הוטרינר;

(2) בעלו או מחזיקו של המקום יעמיד כלים המכילים חומר חיטוי מאושר לטבילת נעליים, כפי שיורה הרופא הוטרינר;

(3) לא יצא אדם מהמקום הנגוע אלא לאחר שהחליף בגדיו ונעליו או חיטה אותם לפי הוראות הרופא הוטרינר;

(4) לא יוצאו מהמקום עופות, ביצים, שקים, זבל ורפד אלא על פי אישור מאת רופא וטרינר;

(5) לא יוצאו ציוד, רכב או עגלה מהמקום אלא לאחר שחוטו לפי הוראות הרופא הוטרינר;

(6) ניקוי וחיטוי המקום יעשו על ידי הבעל או המחזיק במקום, בזמן ובאופן שיורה עליהם רופא וטרינר;

(7) לא יוכנס למקום שום עוף אלא בהיתר מרופא וטרינר;

(8) רשאי רופא וטרינר להורות על התקנת בור רקב או משרפה להשמדת פגרים, התקנת ביוב, רישות המבנים ואמצעי-לחימה נגד נברנים.

(ג) הודעה על פי תקנה זו תישאר בתקפה עד שתבוטל בהודעה של הרופא הוטרינר בטופס ב' שבתוספת שתימסר לבעל המקום או למחזיק בו.

(תיקונים: התשל"ג, התש"ס)

(א) רופא וטרינר יפרסם בתחום רשות מקומית או בבית שחיטה, לפי הענין, בדרך הנראית לו, הודעה המכריזה על תחומה כעל שטח ננוע מחמת שיש בו, או שהיו בו תוך החודש שקדם לתאריך ההודעה, עופות, גופות או פגרים שלפי דעתו היו נגועים.

(ב) פורסמה הודעה על אכרזה כאמור, יחולו בתחום הרשות המקומית הוראות תקנה 5(ב) מיום פרסום ההודעה.

7. צוותים בשטח נגוע

רשאי רופא וטרינר להורות למחזיקי לולים בשטח נגוע על מינוי צוותים, על חשבון מחזיקי הלולים, לחיסול גופות או פגרים, לניקוי וחיטוי של כל מקום בשטח הנגוע, או לביצוע חיסונים לעופות.

8. השמדת עופות שהוכנסו למקום נגוע או לשטח נגוע

רשאי רופא וטרינר להורות על השמדת עופות שהוכנסו לשטח נגוע או למקום נגוע, ללא תשלום פיצויים.

9. השם

תוספת ראשונה

לתקנות אלה ייקרא "תקנות מחלות בעלי-חיים (מחלת הניוקסל), התש"ל-1970".

תוספת ראשונה

טופס א'

(תקנה 5)

מדינת ישראל

משרד החקלאות

השירותים הוטרינריים ובריאות המקנה

פקודת מחלות בעלי-חיים, 1945

תקנות מחלות בעלי-חיים (מחלת הניוקסל), התש"ל-1970

אל:

להווי ידוע לך כי מזה _____ ימים לפני תאריך ההודעה הזאת פרצה מחלת הניוקסל במקום המוחזק על ידך ב-

שם המקום

שהוכרז כמקום נגוע, וכי בתוקף הודעה זו יחולו תקנות מחלות בעלי-חיים (מחלת הניוקסל), התש"ל-1970, על המקום ועל כל הקרקעות והבנינים שאתה מחזיק בהם והסמוכים למקום, החל מתאריך מסירת ההודעה הזאת.

ניתן היום _____ לחודש _____ שנה _____

רופא וטרינר

ממשלתי

מדינת ישראל

משרד החקלאות
השירותים הוטרינריים ובריאות המקנה

פקודת מחלות בעלי-חיים, 1945
תקנות מחלות בעלי-חיים (מחלת הניוקסל), התש"ל-1970

אל:

ההודעה שנחתמה על ידי _____ ונמסרה לך ביום _____ לחודש _____
שנת _____ בטלה בזה.
ניתן היום _____ לחודש _____ שנה _____

רופא וטרינר
ממשלתי

2 תוספת שניה

2 תוספת שניה

(תקנה 1ד(ב))

האגרה

סוג העופות	מספר העופות	בשקלים חדשים
אפרוחים	עד 2.5 מיליון	35,860
	מ-2.5 מיליון עד 5.5 מיליון	37,610
	מ-5.5 מיליון עד 10.5 מיליון	40,060
	מעל 10.5 מיליון	50,550
פרגיות	כל מספר	14,990
מטילות ביצי מאכל	כל מספר	76
פטמים	עד 100,000	610
	מ-100,000 עד 300,000	660
	מעל 300,000	900
הודנים	כל מספר	5,980
הודים	עד 15,000	610

לענין תוספת זו -

"אפרוחים" - אפרוחים בני יומם;

"הודים" - תרנגולי הודו מגיל שישה שבועות עד גיל עשרים שבועות;

"הודנים" - תרנגולי הודו שגילם אינו עולה על שישה שבועות;

"מטילות" - תרנגולות המשמשות לייצור ביצי מאכל;

"פטמים" - תרנגולים ותרנגולות בגיל שאינו עולה על שלושה חודשים;

"פרגיות" - תרנגולות המיועדות להיות מטילות ואשר גילן אינו עולה על שישה חודשים.

ט"ו בשבט התש"ל (22 בינואר 1970)

חיים גבתי

שר החקלאות

[1]. ק"ת 2515, התש"ל (28.1.1970), עמ' 969.

תיקונים: ק"ת 2953, התשל"ג (4.1.1973), עמ' 571;

ק"ת 5463, התשנ"ב (6.8.1992), עמ' 1422;

ק"ת 6043, התש"ס (5.7.2000), עמ' 690;

ק"ת 6268, התשס"ד (1.10.2003), עמ' 3.

[2]. סכומי האגרות הנקובים בתוספת השניה עודכנו לאחרונה בק"ת 11312, התשפ"ד, עמ' 2691.

//